

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Eam non immeritò Christiano cuilibet commendatam esse debere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

Hic observo denique: quemadmodum ij quos paulò antè memoravimus, Christum posuerunt ut signaculum super cor suum; ut omnia sensa ac vota sua, Crucifixi memoriâ, tanquam sigillo insignirent: ita etiam plures fuisse, qui illum propriè ponerent ut signaculum super brachium suum, inulto scilicet arte quadam in brachijs aut carpis, crucis signo aut IESU nomine, quò crucis Dominicæ recordationem ita quasi ad manum haberent, atque exinde omnia ipsorum opera ipso Christi nomine quodammodo sigillata & consecrata apparent. Quem quidem morem quondam apud multos invaluisse, ex ijs discimus, quæ scribit Laurentius Ramirez in Chronicon Luitprandi; & ex antiquis Procopius Gazæus in caput 44. Isaiæ. Constatq; ex historijs recentioribus, quosdam populos Orientales, etiamnum, crucis cauterio inustum brachium habere.

CAPUT IV.

Apud se in cubiculo, CHRISTI crucifixi effigiem aliquam habere.

§. I.

Eam rem meritò Christiano cui libet commendatâ esse debere.

Æquum sanè foret Christianum quemlibet, eosq; præfertim, quorum limina, ut nobilitate dignitatève præstantium, cum primis celebrantur, ædium suarum conclavia, tum alijs pietatis monumentis, tum (& præcipuè) vitæ ac passionis Christi imaginibus, convestita habere. Primum, ut eâ religione ædes suas quodammodo consecrent. Deinde, ut hac tanquam tesserâ, profiteantur se esse quod sunt; hoc est, Christianos. Postremò, ut hac ratione summotis nox:js rerum turpium simulacris, suo aliorumq; pudori atq; salutem

saluti consulant, & pro obscœnis speciebus, castas ac sanctas cogitationes ingerant.

Quo in genere (ut obiter hoc dicam) probrosa videtur nimia quorundam licentia; quorum aulas ingressus, usque ad eò rerum, non profanarum modò, sed etiam pudendarum formis, palàm & ob omnium oculos prostitutis, deturpata veriùs quàm exornata spectes omnia; dubitare ut possis (ædium apparatus quod attinet) hominisne Christiani domum, an à Christiana religione alieni tectum ac la-rem intraveris.

At quantò nobis sint, hac quidem in parte, Schismatici Moschi religiosiores, vel hinc licebit cognoscere. Habet eorum quisque in suis ædibus, Passionis Christi aut similem aliquam religiosam imaginem: cumq; alter alterum convenit officij negotijve gratià, non continuò ad Dominum domus consalutandum convertitur; sed aperto capite ante omnia, circumspicit, ubinam imago sit, cui profundè caput inclinans, ac tertium ducto crucis signo se muniens, eam brevi prece veneratur: tum ijs deinde transactis quorum gratià venerat, non priùs domo pedem effert, quàm eandem imaginem eàdem qua priùs religione salutaverit. Ita Alexander Guagninus in sua Moscovia cap. 4.

Verùm alijs prætermisissis, id modò unum à te contendo, mi Christiane; ut ad Salvatoris passionem crebriùs familiariusq; recolendam, intra cubiculum aut conclave secretius, effigiem Christi crucifixi aliquam habeas; quem velut præsentem in sua imagine observes, in cujus conspectu atque oculis verferis assidue, eumq; modò ut socium ac contubernalem, modò ut actionum testem ac præsidem, modò ut amicum ac secretorum conscium, aliàs ut præceptorem domesticum officijq; monitorem, aspicias; à quo denique incertis in rebus consilium, auxilium in arduis, refugium in periculosis, levamen in molestis, solatium in adversis expectes. Hæc generatim: speciatim autem ista licebit observare. §. 2.